

Partrolarar liggja fyrri teym:

Ein lítil eykalutur er atvoldin

— Dragaberg og Research hava ligði við bryggju síðan hós-dagin. Dragaberg tørvar ein litlan eykalut, sum ikki hevur fingið rúmd við flogfarinum.

— Tað er nógv fyrri, at tvey skip, sum partrola, skulu liggja fyrri teym, ti annað vantar ein eykalut.

— Hetta er stóðan hjá skipunum Dragaberg og Research, sum hava ligði síðan hós-dagin, orsakað av at Dragaberg tørvar ein eykalut til kumpassina.

Eykaluturin er lítill, vig-

ar bert eitt kilo, men kortini hevur ikki verið pláss fyrri honum í flogfarinum.

I dag, mánadag, er ikki greitt heldur, um eykaluturin sleppur við flogfarinum. Tað vita menn, tá flogfarið er komið og fraktin umskipað í Havn.

Á Flogfelagnum sigur Lars Larsen, stjóri, at teir bert reka ferðamannavirk-

semi, á tann hátt, at fólk kunnu bileggja sær ferðaseðil hjá teimum.

Ein ávis prioriterings-skipan er galdandi, sum »Ministeriet for offentlige arbejder» i Danmark hevur fyriskipað.

1. Brævpostur
2. Ferðafólk
3. Viðføri og lutir, sum eru neyðugir fyrri flúgvig-

ina.

4. Pakkapostur
5. Flogfrakt.

— Vit hava heitt á avvarðandi myndugleikar at broyta hesa prioriterings-skipan, men frá feroyskari síðu hevur ikki verið áhugi fyrri tí, sigur Lars Larsen.

Úrslitið hjá skipunum Dragaberg og Research er, at teir missa umleið 20.000 krónur hvønn dag, so leingi, sum ikki slepst út aftur á fiskileið, sigur Bjarni Jacobsen, reiðari á Dragaberg, við Sosialin.

Mortan Rasmussen, deildarleiðari á Postverkinum, sigur við Sosialin, at prioriteringsskipanin kann nýtast, um rætt verður farið fram.

Vit vita, at eingin pakkapostur hevur ligði eftir hesa vikuna, so tað er ikki orsøkin til, at eykaluturin ikki er kominn fram.

Annars er at siga, at fólk skulu biðja um kúrpost, um ein lutur hevur skund at fáa við flogfarinum.

Verður hann sendur sum kúrpostur, so fáa vit boð á Postverkinum, tá flogfarið fer úr Kastrup.

Á henda hátt ber til hjá

fólki at fáa fatur í pakka, beint sum hann kemur til Havnar.

Hinvegin, um slíkur pakki verður sendur sum vanligur pakkapostur, so kann hann vera kominn t. d. friggjadagin. Av tí at tollmyndugleikarnir ikki arbeiða leygardag, liggur pakkin á posthúsinum til mánamorgun. Tástani verður hann tollaður og kemur ikki eiganum í hendi fyrr enn týsdag.

— Tí er umráðandi, at slíkir lutir, sum eykalutir til skip, ið hava skund, verða sendir á rættan hátt.

Dagny

MáF hevur havt ársaðalfund:

Økja um virksemi innan sjónleik

Sunnudagin hevði MáF (Meginfelag áhugaleikara í Føroyum) ársaðalfund, har 32 umboð fyrri sjónleikarfeløg í Havn, Klaksvík, Oyrbakka, Kvívík, Fuglafirði, Strondum og Sandi, hittust.

Umfraamt at velja nýggja nevnd, tosaðu limirnir um, hvussu betur kundi skipast, til tess at skapa virksemi á ymsu plássunum í Føroyum.

Eisini var bókaarbeiði undir heitinum: »Hvat metir titt felag, at MáF eigur at leggja størsta dentin á».

Niðurstøðan í bókaarbeiðnum varð, at MáF eigur at virka fyrri at fáa feroyskar leikstjórar at seta upp leikir. Umboðini fyrri ymsu feløginu hildu, at tað var ein styrki fyrri feroyskan sjónleik, at leikstjórin tosaði sama mál sum leikararnir. Tí var eisini tosað um at stuðla áhugaðum, sum vildu nema sær útbúgving á hesum øki.

Tosað varð eisini um at MáF kundi virka sum ráðgevandi fyrri sjónleikarfeløginu á bygd, á tann hátt, at felagið stuðlaði leikfeløgum, sum fóru undir at seta leik upp og hjálpa teimum í royndini at leggja til rættis slíkt arbeiði.

Tosað varð eisini um at fáa stuðul til umseting av útlenskum leikur, ið ymsu feløginu høvdu áhuga fyrri, men sum tey móguliga ikki megndaðu at fígga.

Her kundi MáF stuðla við ráðgeving, — eitt nú, hvussu lík fígging fekkst til vega.

Eisini heitti feløgin á MáF at fáa feroysk leikrit. Í lótni veit MáF um trý leikrit, sum eru skrivað í seinastuni.

Tað er Gunnar Hoydal, Sigmund Poulsen og Dagny Joensen, sum hava skrivað nýggj leikrit.

Í nýggju nevndina komu:

Gulla Øregaard, formaður í Havn, Jógván Ósa, næstformaður í Klaksvík, Dánjal Joensen, kassameistari í Havn, Hogni Joensen, skrivari í Havn og Kári Andreassen, nevndarlimur á Oyrbakka.

Dagny

Norrønu herfyri, hava vit ikki fingið gamlar seðlar inn, sigur Kartin Poulsen, valutadeildin í Føroya Banka.

— Annars vita starvsfólk her, hvussu seðlarnir siggja út. Vit hava eina bók at ganga eftir, har upplýst verður um lit, mynd á seðlunum o. s. fr. Eru seðlar, sum siggja lagnir út, so ber til at kanna málið í valutabókini.

— Annars liggja vit ikki inni við íslenskum pengum, tí kursurin broytist so ofta, at tað lønar seg betur hjá fólki at veksla feroyskan pening í Íslandi.

— Aftaná summarfrítíðina og um júlí, plaga vit at rudda deildirnar fyrri fremmanda valuta, men av tí at vit ikki hava gjørt hetta enn í ár, vita vit sjálvsagt ikki, hvat kann koma av slíkum seðlum, sigur Katrin Poulsen, at enda.

Dagny

Føroyski ferðamaðurin fekk 11.100 íslenskar krónur, sum hava 330 krónur virði idag. Burtursæð frá at seðlarnir eru farnir úr gildi, so fekk tann, ið hevur vekslað í Hornabø deildini hjá Sjóvinnubankanum 2.200 krónur í vinningi! Eisini deildin hjá Sjóvinnubankanum við Tinghúsvegin hevur móttikið gamlar seðlar, eins og Føroya Banki hevur fingið slíkar frá Norrønu.

Gomlu íslensku pengarnir:

Fekk 2.200 krónur fyrri seðlar sum vóru 330 krónur verdir

— Tann persónur, sum hevur vekslað gomlu íslensku seðlarnar til feroyskan penga, hevur fingið 2.200 í vinningi!

Í seinasta blað skrivaði Sosialurinn um ein ferðamann, sum fór til Íslands við Norrønu. Tá hann kom fram, visti tað seg, at seðlarnir, hann hevði fingið úr deildini hjá Sjóvinnubankanum í Hornabø, — vóru virðisleysir, og kundu ikki vekslast um aftur.

— Talan var um 11.100 íslenskar krónur, sum í dagstíð eru 2.530 feroyskar krónur.

Tá gomlu 1000-krónuseðlarnir í 1982 vóru inn-drignir, fingur fólk triggjar krónur fyrri 1000 ísl. krónur.

— Sostatt er virðið av teimum 11.100 krónunum bert 330 feroyskar krónur idag.

Vinningurin — 2.200 krónur — feroyskum pengum, noyðis Sjóvinnubankin at rinda.

Hannelena Jacobsen,

valutadeildin í Sjóvinnubankanum, sigur við Sosialin, at gamlir íslenskir seðlar eisini hava verið latnir inn í deildina við Tinghúsvegin, tó at tann upphæddin ikki er so stór, sum í Hornabø deildini.

Spurd um tilíkt ofta er komið fyrri, sigur Hannelena Jacobsen, at so er ikki. Hetta er heldur eindomi, og at tað helst er íslenskur ferðamaður, sum er kominn hendaveg at ferðast, ið hevur roynt seg.

Hóast bankin hevur roynt at kanna málið, so vita starvsfólkini ikki, hvussu pengarnir eru komnir bankanum í hendi.

— Vit mugu fyrst siggja seðlarnar hjá feroyska ferðamanninum, tá hann kemur heimaftur. Kanska starvsfólkini so minnist, hvør hevur latið teir.

Viðvíkjandi at veksla valuta frá einum pengaoyra til annað, so fær ein fylgiseðil, har peningavirðið er roknað um, so viðskiftafólk siggja,

hvussu nógv fæst fyrri pengarnar.

Men viðskiftafólk skriva t. d. ikki navn sitt á hesar fylgiseðlar og tí kann bankin ikki finna fram til tann, sum hevur vekslað teir gomlu íslensku seðlarnar.

Socialurinn spurdi eisini í Føroya Banka, um tey har høvdu fingið gamlar íslenskar pengaseðlar í seinastuni?

— Burtursæð frá einum gomlum 100-krónuseðli, sum vit hava fingið frá

